

[Harald Petersen.]

Efter min Bedømmelse af Forholdene tilstræber denne ekstraordinære Lovgivning at fyldestgøre fem Formaal:

For det første vil man rydde op paa det økonomiske og finansielle Omraade efter den tyske Besættelse for at komme ud af den pengepolitiske Infiltration, som har kendetegnet vore Forhold fra Besættelsen i 1940 og indtil 5. Maj i Aar med de ulyksalige Konsekvenser, som de tyske Magthaveres Adgang til at misbruge Nationalbankens Seddeltrykkeri har ført med sig. I denne Bestræbelse er Venstre fuldt ud enig, og vi vil give Tilslutning til Opfyldelsen af dette Formaal.

For det andet vil man gennem denne ekstraordinære Foranstaltning paa den eneste effektive Maade kunne ramme uberettigede Krigsgevinster i Almindelighed. Ogsaa dette Formaal kan Venstre fuldt ud billige.

For det tredje vil man i Særdeleshed gennem denne Lovgivning komme det saakaldte Værnemageri til Livs, ja, Gennemførelsen af Bestemmelser som de her foreslaaede vil vel være en Forudsætning for, at der virksomt kan udarbejdes formaalstjenlige økonomiske Foranstaltninger netop paa dette Omraade. Jeg kan sige, at ogsaa dette Formaal har Venstres Sympati, og vi kan fuldt ud billige det.

For det fjerde vil en saadan tilbunds-gaaende økonomisk Proces som en ekstraordinær Formueopgørelse med dertil knyttet Seddelombytning og alle de andre deraf flydende Kontrolforanstaltninger være et næsten uundværligt Led i den Bekæmpelse af Inflationen, som nu for Alvor skal sætte ind, hvis vi skal undgaa den Ødelæggelse af vort Pengevæsen, vi har søgt at holde os fra Livet baade under Krigen og under Besættelsen. Det er derfor ogsaa symptomatisk, at Retningslinierne for den her foreslaaede Lovgivning faktisk er kommet fra det sagkyndige Udvalg, som har faaet til Opgave at virke vejledende ved Løsning af de økonomiske Efterkrigsproblemer i Danmark. Ogsaa ud fra den Forudsætning, at denne Lovgivning kan betyde et godt Udgangspunkt for den forestaaende Sanering af vore økonomiske og finansielle Forhold, kan Venstre billige Lovforslaget.

For det femte er der den Begrundelse for dette Lovforslag, at et retfærdigt og korrekt Ligningsgrundlag er en bydende Nødvendighed for den direkte Beskatnings Vedkommende med de overmaade høje Skatter paa Indtægt og Formue, som vi maa regne med i den nærmest kommende

Tid; ja, i Realiteten er saa store Skatte-som dem, man nu opererer med i den offentlige Husholdning, urimelige og uretfærdige, saafremt Grundlaget for deres Paaligning ikke er i Orden. Der har jo længe været yttret Tvivl om det hidtidige Grundlags Holdbarhed, og der er ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget henvist til de Undersøgelser, Professorudvalget har foretaget, og hvor det, som Finansministeren udtalte, har vist sig, at Beregningerne gaar ud paa, at knap $\frac{2}{3}$ af det samlede Beløb af private Formuer og kun ca. 85 pCt. af den samlede Indkomst opgives til Skattevæsenet. Man kunde maaske ogsaa fremføre andre Indicier, som peger i samme Retning, og som vilde vise, at der ikke er en tilstrækkelig effektiv Ligning paa dette Omraade.

Som Konklusion heraf kan jeg da sige, at Venstre ogsaa vil støtte Lovforslaget ud fra den Opfattelse, at det aabner Adgang til en retfærdig og effektiv Skatteligning og Kontrol med tidligere Aars Formueansættelser og derigennem ogsaa med Indkomstansættelsen. Til denne Anbefaling af Forslaget vil jeg gerne føje, at lige saa afgjort mit Parti vil støtte de af mig her nævnte Formaal i den foreslaaede ekstraordinære Foranstaltning, foretaget i en ekstraordinær Tid, lige saa bestemt vil Venstre advare mod den Forestilling, at Paradiset paa Jorden vil opstaa, blot de offentlige Kasser faar sat Tommelskruerne skattemæssigt paa Befolkningen. Vi betragter dette Forslag som Udgangspunkt for en Sanering af Danmarks økonomiske Forhold, men vi betragter det ikke som Indkørselsport for en skattemæssig Socialisering af dansk Erhvervsliv.

I den Aabningstale, som jeg refererede et Afsnit af før, staar der ogsaa om dette Forhold — hvis jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa citere —:

„Hyvad angaar Ordningen af de finansielle Forhold, vil det være Regeringen magtpaaliggende at søge Stabiliteten i vort økonomiske Liv opretholdt og sikret.“

Heri ligger der jo et Tilsagn, et Løfte om en ganske bestemt Linie i Regeringens finansielle og økonomiske Politik. Forudsætningen for, at denne Stabilitet, som ogsaa Regeringen tilstræber, kan opretholdes og sikres, er efter mit Partis Opfattelse, at man kan gennemføre de her foreslaaede Foranstaltninger paa en saadan Maade, at man kan bevare ogsaa i Fremtiden et Erhvervsliv i fuldt Sving, med Foretagsomhed og Virkelyst i Befolkningen, og uden at man herigennem skader den Opsparings-